No 2630 Zaterdag 28 Juli 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Officieele Opening van de Feestweek.

Zondagavond l.l. werd in de stadsschouwburg de feestweek der herdenking van de 300 jarige vereeniging tusschen *Nederland* en *Curaçao* plechtig geopend.

Het was de officieele opening. Officieus was er reeds den geheelen Zondag feestgevierd. De stemming was er spontaan „in" bij het volk. Alle zwartkijkers ten spijt is de bevolking van Curaçao in al haar geleidingen aan het feest vieren. Groot en klein draagt oranje. De huizen en straten zijn getooid met vlaggen en lichtjes in de nationale kleuren. De brug is feeëriek vooral 's avonds. Het Brionplein aan de kant van Otrobanda en aan de Pietermaaizijde vooral in de nabijheid van de lichtzuil baden in een zee van licht.

Versierde auto's en busjes brengen de feestvreugde naar buiten en lokken de buitenbewoners naar de stad.

De gansche dag was er een jolende pret en 't blijft zoo doorgaan de heele week. Men weet werkelijk als journalist niet, waar te beginnen met een feestverslag. 't Beste zou zijn, na afloop van alles, een gedenkboek uit te geven, liefst met photo's van hetgeen er in de week gebeurd is. Het zou een waardig slot zijn en ook in Nederland met sympathie ontvangen worden.

Maar laten we beginnen met de officieele „opening."

Ruim negen uur was er een uitgelezen gezelschap in den stadsschouwburg aanwezig. Naast de vele burgerlijke en de zeer weinige kerkelijke autoriteiten die met de voornaamste ingezetenen waren uitgenoodigd, stroomde de zaal spoedig vol met andere belangstellenden.

Toen Zijne Excellentie met gevolg de zaal betrad, stond de menigte spontaan op. Onder de tonen van het Wilhelmus werd de Gouverneur door de Commissie van ontvangst naar de voor hem bestemde plaats geleid en onmiddellijk sprak de Heer Milet de St. Aubin, als Voorziter der feestcommissie, zijn openingswoord.

Met veel gevoel en rechtmatige voldoening memoreerde spreker na allen hartelijk welkom te hebben geheeten — hoe de feestvreugde ongedwongen over de stad is losgebroken, hoe de nieuwe rouw van ons Koninklijk huis het dagelijksch Bestuur van de feestcommissie in onzekerheid had gebracht, maar men ten slotte toch had kunnen besluiten de feestelijkheden te doen doorgaan. Na nog enkele welgekozen woorden gaf de Heer Milet het woord aan Zijne Excellentie, Gouverneur van Slobbe.

Zijne Excellentie begon met mededeeling te doen der onderscheidingen, die ter gelegenheid van dit feest door H. M. de Koningin aan de volgende ingezetenen van Curaçao zijn verleend:

De Heer S. M. L. Maduro, bestuurraadslid van Curaçao is benoemd tot ridder in de Orde van de Nederlandsche leeuw, de Heeren J. C. Henriquez, voorzitter van de koloniale raad van Curaçao en Dr. H. Polvliet voorzitter van de afdeeling Curaçao van de Vereeniging Oost en West zijn benoemd tot officier in de orde van Oranje Nassau; de heeren Ds. C. E. H. Milet de-Saint.-Aubin, voorzitter van het Algemeen Nederlandsch Verbond afdeeling Antillen en J. Rustige, secretaris van de Curaçaosche herdenkingscommissie, werden benoemd tot ridder in de orde van Oranje Nassau.

Aan deze vijf heeren biedt de Redactie van de Amigoe haar welgemeende gelukwenschen aan.

Nadat het applaus dat op deze mededeeling volgde, bedaart was ving de Gouverneur zijn zeer interessante rede aan, die wij hier in haar geheel laten volgen:

Rede van Zijne Excellentie Gouverneur VAN SLOBBE.

Het is onder droeve omstandigheden, dat wij het feit van de vereeniging van Curaçao met Nederland herdenken.

Het Rijk werd in 1934 zwaar getroffen door het verlies van H. M. de Koningin-Moeder en Z. K. H. den Prins Gemaal.

Bij hetgeen het heengeen van deze Vorstelijke personen voor ons beteekent, zal ik thans niet stilstaan. Wij hebben reeds gelegenheid gehad uiting te geven aan onze gevoelens en wij hebben ondervonden hoezeer het leed, dat Nederland aangrijpt, ook Curaçao treft.

Door de droeve gebeurtenissen zijn de hechtheid van den band tusschen Curaçao en Nederland en onze groote liefde voor het Huis van Oranje duidelijk gebleken.

Z.K.H. Prins Hendrik heeft niet gewild, dat na zijn dood door het Nederlandsche Volk teekenen van rouw zouden worden getoond. Het is daarom, dat wij de maand Juli van dit jaar niet voorbij laten gaan zonder het feit, dat zij gedurende drie eeuwen bij Nederland behooren, te herdenken. Wij willen ons van de beteekenis ervan rekenschap geven.

29 Juli 1634 drong de Groot Hoorn, vergezeld van de jachten Eenhoorn en de Brack en van het fluitschip Engel Gabriël, de St. Annabaai binnen. De kleine vloot liet in het groote meer, aan het uiteinde dier baai, het anker vallen. Weldra wapperde de Prinsenvlag, onder wier kleuren reeds menig stout bedrijf was uitgevoerd, op het eiland. Johannes van Walbeeck nam voor Nederland bezit van Curaçao.

De lage landen aan de Westkust van Europa hadden in een lange, bloedige marteling het vreemde juk afgeworpen. Nog was de Republiek der Nederlanden door Spanje niet erkend, nog hield de strijd aan, doch de onverschrokken vrijheidshelden hadden zich niet bepaald tot het afweren van den vijand. Integendeel, zeevaarders bij uitnemendheid als ze waren, hadden zij Spanje aangegrepen tot in zijn meest verwijderde deelen. Zij hadden verovering bij verovering gevoegd en waren bezig een wereldrijk te vormen.

De Republiek der Nederlanden mocht klein zijn, het aantal bewoners betrekkelijk gering, ondernemingslust en onverschrokkenheid houden nu eenmaal geen rekening met getallen.

Nederland moest zich ontwikkelen, maar het wenschte dit niet te doen langs lijnen van geleidelijkheid. Daarvoor klopte het hart van een burger der nieuwe republiek te onstuimig, daarvoor was hij zich in de jaren van worsteling om de vrijheid te zeer bewust geworden van zijn kracht.

In Oost-Azië, in Noord en Zuid Amerika waren de schepen met de Prinsenvlag verschenen, medevoerende de kapers-handelaren, medevoerende de veroveraars, de stichters van een imperium.

De handelsbelangen brachten mede, dat men naar Midden- en Zuid-Amerika zijn schepen zond. Men ondervond bij dien handel moeilijkheden. Dan diende men er een steunpunt te bezitten.

En ver van het Moederland, te midden van door de vijand bezette gebieden legde men binnen een kort tijdsbestek beslag op de eilanden, die thans het Gouvernement Curaçao vormen.

De in-bezitneming van Curaçao getuigde van onverschrokkenheid. Men wist niet, welke moeilijkheden men zou moeten overwinnen, hoe van den overkant uit op de daad zou worden gereageerd. Met een handvol gewapenden voerde men de ontvangen opdracht uit.

De in bezithouding van Curaçao getuigde van onverzettelijkheid, van wilskracht. Gevaren dreigden voortdurend. De toestand der bezetters was wegens gebrek aan het noodige — waardoor de geest der troepen werd aangetast — nu en dan zeer ernstig. Maar tot ontruiming van Curaçao ging men niet over. Onverschrokkenheid en wilskracht hebben Curaçao bij Nederland gevoegd en het voor Nederland behouden.

Nederland heeft niet alle bezittingen, die het in Azië, in Noord en Zuid-Amerika, in Afrika maakte, kunnen bewaren, maar niettegenstaande den zwaren strijd om het bestaan, die het telkens weer tegen overmachtige rijken moest voeren, bestaat het nog steeds uit gebieden in drie werelddeelen ver uit elkander gelegen; is de stempel van het Nederlandsch bezit nog duidelijk waarneembaar in Zuid-Afrika, is deze stempel nog niet uitgewischt is Noord-Amerika, dat zich nadien tot een der machtigste landen heeft ontwikkeld.

De resultaten van de bedrijven, door de kleine Republiek ondernomen, zijn niet gering.

300 Jaar heeft Nederland Curaçao behouden, niettegenstaande meermalen met kracht van wapenen pogingen werden aangewend om het te veroveren, en het heeft er intusschen een Nederlandsch gebied van gemaakt, ofschoon de omstandigheden daarvoor niet gunstig waren.

Curaçao is niet een land, waar één ras woont, waar één taal wordt gesproken.

Curaçao bestaat uit eilanden, die alle een verschillend karakter hebben.

Vele invloeden hebben op de vorming van het Gebiedsdeel ingewerkt.

De oude oorspronkelijke bevolking heeft voor of spoedig na de komst der Hollanders de eilanden verlaten. Naar Aruba keerden later een betrekkelijk groot aantal Indianen terug, waarvan de afstammelingen thans nog de kern der Arubaansche bevolking uitmaken en wier invloed door het contact, dat vooral de Benedenwindsche eilanden steeds met elkander hebben gehad, ook op de andere eilanden niet geheel verloren is gegaan.

De ondernemende kolonisten drukten vooral op de Benedenwindsche eilanden een sterk Hollandsch stempel. Op de Bovenwindsche eilanden vestigden zich ook vele kolonisten van Angel-Saksische afkomst.

Door de vestiging van nieuwe Hollandsche families en door het tijdelijk verblijf van personen uit het Moederland werd de Nederlandsche invloed op alle eilanden gestadig sterker.

Aan de Hollandsche families, die zich op Curaçao nederzetten — en ik reken hieronder ook de andere Europeanen, die, in vroeger tijden naar Curaçao gekomen, spoedig niet van Hollanders waren te onderscheiden — heeft Curaçao veel te danken. Zij hebben steeds een belangrijke plaats ingenomen in het Gebiedsdeel.

Reeds spoedig, nadat de Hollanders de eilanden in bezit hadden genomen, kwamen zich op Curaçao Israëlieten, afkomstig uit Zuid-West-Europa, vestigen. Zij kwamen hierheen, aangetrokken door het klimaat, de bedrijvigheid op handelsgebied in dit deel der wereld en bovenal door de groote vrijheid, die Holland aan ieder rustig burger steeds waarborgde. Hun naarstigheid en hun begaafdheid droeg aanzienlijk bij tot de ontwikkeling van Curaçao.

De groote groep der bewoners, die tenslotte hier hun nieuwe vaderland vonden, is zoodanig met het land samengegroeid, dat men haar thans wel de inheemsche bevolking van de meeste onzer eilanden zou kunnen noemen. Zij bezit vele goede eigenschappen en zal, naarmate de zich onder haar ontwikkelende cultuur toeneemt, een steeds meer belangrijke plaats in de Curaçaosche samenleving gaan innemen.

Immigranten van de omliggende Latijnsche landen vonden gemakbelijk op Curaçao hun Vaderland.

De oprichting van de groote oliemaatschappij op Curaçao versterkte het Hollandsche element en den Hollandschen invloed.

De Amerikaansche maatschappij op Aruba bracht weder een nieuw element in het Gebiedsdeel.

Uit verschillende landen van Europa en Azië, vestigden zich hier talrijke personen, vooral gedurende de laatste tientallen jaren. Zij brachten hunne werkkracht, zij brachten hunne bijzondere eigenschappen mede.

Curaçao is reeds geruimen tijd een eiland, waar vele rassen worden aangetroffen. Later kreeg ook Aruba een zeer gemengde bevolking.

De deelen waaruit de bevolking bestaat, zijn niet in beteekenende mate samengesmolten. Zij hebben zich echter opmerkelijk goed aan elkander aangepast. Wel was en is er strijd om een goede plaats in de zon doch zelden nam deze strijd een heftig karakter aan.

Men kan niet aan ieder deel der bevolking een bepaalde plaats aanwijzen. De deelen veroveren in een maatschappij, die vrijheid voor allen brengt, vanzelf de plaatsen, die hun wegens hunne eigenschappen toekomen. Het is een proces, dat nooit ophoudt, waarin — zal men ten minste eene ontwrichting der maatschappij wil voorkomen — niet dan met voorzichtigheid leiding kan worden gegeven.

Een eisch is, dat allen de gelegenheid hebben zich verder te ontwikkelen volgens de lijn, waarlangs hunne ontwikkeling kan plaats vinden.

Niettegenstaande de heterogene samenstelling der bevolking, niettegenstaande de voortdurende veranderingen, die hebben plaats gehad, niettegenstaande het verschil in aard, dat nog duidelijk bij de bevolkingsgroepen is waar te nemen, niettegenstaande het feit, dat naast de Nederlandsche en de inheemsche talen andere talen worden gesproken, heeft Curaçao de verschillende rassen opgenomen, heeft Curaçao ze vervormd tot eene Curaçaoshe bevolking, met liefde tot het gebied, ze gevormd tot getrouwe bewoners van Nederland.

Curaçao is een Nederlandsch gebied geworden. De bevolking is opgenomen in haar geheel, niet door ontijdigen dwang, maar door een weloverwogen beleid.

In de geschiedenis van het Nederlandsche Curaçao treft telkens weer de bezadigheid der bestuurders. Zelfs in de eerste jaren na 1634, toen hardheid, die nauw aan wreedheid verwant was, gewoonlijk samenging met de inbezitneming van vreemd gebied, met kolonisatie, was het optreden van de Hollanders tegenover de volkeren van de veroverde gewesten, zoowel als tegenover den vijand, humaan. Het land, dat altijd de ontwikkeling van het volkenrecht heeft bevorderd en ook thans nog met kracht streeft naar verbetering van het humane begrip in de internationale verhoudingen, had reeds in 1623 voorgeschreven, dat een overwonnene aanspraak maakt op een zoo moderant mogelijke behandeling.

Ook later, door de geheele geschienis heen, toonden de Nederlanders op Curaçao zich bereid een ieder de plaats te geven, die hem toekwam. Voor ontijdigen dwang werd niet geweken; aan gerechtvaardigde verlangens werd de volle aandacht geschonken.

Onder Nederlandsch Bestuur kwam een cultuur op, die met de Nederlandsche veel oveeenkomst vertoont. Aan die cultuur namen steeds grootere groepen der bevolking deel.

Een woord van lof komt hier toe aan de Protestantsche Kerk, die den godsdienst onder een deel der bevolking wortel heeft doen schieten op zoodanige wijze, dat hij zich krachtig demonstreert in een van zijn schoonste uitingen, in een groote liefdadigheidszin.

Een woord van lof komt niet minder toe aan de R. K. Missie, die na de komst van Monseigneur Niewindt voor de ontwikeling van het Curaçaosche Volk prachtig werk heeft verricht.

Nederland zou alleen reeds, doordat het Curaçao godsdienstleeraren, onderwijzers en inrichtingen van menschlievenden aard schonk, de dankbaarheid van Curaçao ten volle verdienen.

Wellicht zijn er perioden aan te wijzen, waarin een stilstand in de ontwikkeling van Curaçao schijnt te zijn gekomen, maar somtijds was deze stilstand dan ook slechts schijn, somtijds veroorzaakten niet te beheerschen omstandigheden deze storing in den vooruitgang. Over den geheelen tijd bezien, kunnen Nederland en Curacao tevreden zijn over hetgeen door gezamelijken arbeid tot stand kwam.

De Nederlanders hebben fouten gemaakt. Slechts hij, die niet werkt, maakt ze niet. Maar steeds heeft bij Nederland voorgezeten de wil om de gebieden, die het tot zich had getrokken, te helpen, ook dan, wanneer zulk een gebied geen voordeel voor het Rijk kon brengen.

Men klaagt wel eens over gebrek aan belangsteling in Nederland voor Curaçao. Ik kan mij hierbij niet aansluiten. Men mag niet verwachten, dat alles, wat in Curaçao geschiedt, voor iederen Nedelander van beteekenis is. Men moet de verhoudingen niet uit het oog verliezen. Indien de belangstelling van het Nederlandsche publiek op doelmatige wijze wordt opgewekt, blijkt zij voldoende krachtig te zijn.

Wat de volksvertegenwoordiging in Nederland betreft, merken we op, dat in ernstige gevallen, waarbij samenwerking van het Moederland met Curaçao noodig is, het in de Kamers niet aan belangstelling ontbreekt.

Terecht laat men zaken, die Curacao - dank zij de bestaande staatsregeling - zelf kan afhandelen, bij voorkeur aan het Gebiedsdeel over.

Bij de Regeering bestaat voor Curaçao zeker geen gemis aan belangstelling. Dat deze zich niet uit door een onnoodig ingrijpen, kan Curaçao slechts toejuichen.

Bij H. M. de Koningin is de belangstelling voor Curaçao zeer levendig, zooals herhaaldelijk is gebleken.

Belangstelling voor iets toont men niet door steeds er over te spreken.

De belangstelling van Nederland toonde zich gedurende den loop der tijden in het beschikbaar stellen van middelen en van ervaring om, in samenwerking met de bewoners, Curaçao tot bloei te brengen.

De belangstelling openbaarde zich door het uitkomen van personen, die door hooge motieven gedreven, hunne krachten gaven voor Curaçao.

De belangstelling openbaarde zich, doordat Nederlandsche Maatschappijen zooveel mogelijk de bewoners van het gebied betrokken bij hunne ondernemingen.

Curaçao kan, in aanmerking genomen de omstandigheden, den toets der vergelijking met andere gebieden doorstaan.

De mogelijkheden, die Curaçao bezit, werden ontwikkeld, waarbij met de nuchtere werkelijkheid ter dege rekening werd gehouden.

Is Curaçao tevreden met den bestaanden toestand?

Er zijn uitingen van ontevredenheid en dit is niet te verwonderen, daar de strijd om het bestaan, nu de maatschappij zoekt naar haar evenwicht, ook op Curaçao voor velen zwaar is. Maar men ziet in, dat men Nederland geen verwijt kan maken van den huidigen toestand.

Het verlangen naar meer zeggingschap bij de behartiging van de belangen van het gebied is onder een deel der bevolking in stijgende lijn. Dit verlangen is niet in strijd met een goed Nederlandschen geest.

De bevolking van onze eilanden is in haar overgroote meerderheid loyaal tegenover het Rijk.

De bewoners van Curaçao hebben steeds getoond zin voor realiteit te bezitten.

Curaçao heeft nooit verwacht, dat Nederland een gebied tot bloei had kunnen brengen in tijden, die ongeschikt waren voor economische groei.

Curaçao verlangt geen steun, indien deze niet beslist noodig is; het wil niets liever dan een waardevol deel zijn van het Rijk.

Curaçao heeft van zichzelf weinig anders dan zijn gunstige ligging en de ondernemingslust en vlijt der bevolking.

Het kleine gebied heeft geen achterland voor zijn haven. De omstandigheden — terreingesteldheid, regenval, enz. — maken het onmogelijk in opbrengst van producten te wedijveren met omliggende landen.

De mineralen, die het tot nu kon opleveren, zouden niet in staat zijn het tot welstand te brengen.

Maar de ligging van Curaçao is gunstig voor de scheepvaart, voor den handel en voor de ontwikkeling der groote olieindustrie.

En de bewoners hebben van iedere gelegenheid gebruik gemaakt en Nederland heeft bevorderd, wat kans van slagen bood.

Een gebied moet zich in economisch opzicht ontwikkelen, maar daarnaast moet het ook in sociaal opzicht en in cultureelen zin vooruitgaan. Er is nauw verband tusschen deze eischen. Onder dikwijls moeilijke omstandigheden is in Curaçao dit verband bewaard gebleven, niet in het belang van het deel van het Rijk in Europa maar ten behoeve van Curaçao zelf.

Curaçao gevoelt, dat het onder gunstige omstandigheden het best tot ontwikkeling kan komen samen met Nederland. Curaçao weet, dat het, wanneer het in ongunstige omstandigheden verkeert, niet door Nederland aan zijn lot wordt overgelaten.

De Curaçaoenaar met zijn internationale betrekkingen, met zijn kennis van de toestanden in dit deel van de wereld, ziet in dat de eenheid met Nederland voordeelen oplevert.

De Curaçaoenaar beseft, dat vooral nú het aanhalen van den nationalen band noodig is.

Laat ons niet kijken naar kleine moeilijkheden, die zich hier en elders nu en dan voordoen. Laat ons om de boomen het bosch niet uit het oog verliezen.

Er zijn menschen, die op het eiland Curaçao komend, zeggen: „Wat een dor landschap, wat een cactussen, wat een steenmassa, wat een onaantrekkelijk eiland. Maar er zijn er ook, die zich de moeite geven iets hooger te komen, die de golvende lijnen der prachtig getinte heuvels zien met de dalen ertusschen en de groene plekken en de landhuizen; menschen, die de schitterende waterpartijen niet genoeg kunnen bewonderen, die oog hebben voor voor het geheel. Er zijn er, die met bewondering waarnemen de bedrijvigheid in de industrie, in de haven, in den handel.

Zoo gaat het ook met de beoordeeling van de ontwikkeling van een gebied. Indien men een ruimen blik heeft, meet men die niet af naar dagelijksche gebeurtenissen.

Door de vestiging der groote olie-

bedrijven en de ontwikkeling der internationale scheepvaart is Curaçao, vergeleken met andere landen in een periode van betrekkelijken voorspoed gekomen.

Wat de toekomst voor Curaçao zal brengen, valt niet te voorspellen. Maar een knooppunt van internationaal verkeer kan het blijven. De ligging ten aanzien van Zuid-Amerika met zijn groote mogelijkheden is gunstig.

Nederland kan van de ligging van Curaçao voor de ontwikkeling van zijn handel in de toekomst voordeelen hebben.

Doch al mocht Curaçao in de toekomst onverhoopt in moeilijkheden geraken, al zou het tijdelijk zijn aangewezen op de eigen bestaansmiddelen, die het niet tot welstand kunnen brengen, al worden zij in tijden, waarin ander werk meer loonend is, tot stand gehouden en voor zoover mogelijk is uitgebreid, dan zal Nederland ongetwijfeld Curaçao in staat stellen op de been te blijven.

Samenhang tusschen Nederland en Curaçao is noodig. Wij moeten beseffen wat wij aan elkander hebben. Zonder wrijving geen beweging, zonder meeningsverschil geen vooruitgang. Maar wrijving en meeningsverschil moeten de zaak dienen, mogen geen verwijdering brengen.

Wij allen hebben Curaçao lief. Als dit ons vereent, gaan we samen.

Wij hebben nog een sterken onderlingen band, die van vereering voor ons Vorstenhuis, die van liefde voor de Koningin.

Dat dan de liefde tot H.M. Koningin Wilhelmina, tot ons Vorstenhuis, dat de gehechtheid aan Nederland, van hetwelk wij door de eeuwen heen wel en wee hebben meegemaakt, dat een welbegrepen eigenbelang ons ertoe brengen, ons steeds krachtig vereend met het Rijk te gevoelen.

Zeeën mogen ons scheiden, maar wat beteekenen afstanden in den tegenwoordigen tijd voor onderlinge samenwerking, wat beteekenen zeeën voor een geest van liefde en saamhoorigheid.

Ik zal morgen en ik meen dat te mogen doen, omdat het ongetwijfeld de instemming van heel Curaçao heeft, de volgende telegrammen verzenden.

Aan H. M. de Koningin:

Curaçao, dat thans de vereeniging van Curaçao met Nederland in 1634 herdenkt, betuigt Uwe Majesteit eerbiedig zijn diepe vereering, zijn onwankelbare trouw en zijn groote liefde. Curaçao is dankbaar voor al hetgeen het Vorstenhuis gedurende de eeuwen deed voor het Rijk, voor Curaçao.

Aan den Minister President:

Curaçao herdenkt deze week de vereeniging van Curaçao met Nederland in 1634. Op alle eilanden viert de bevolking het heugelijk feit, dat Curaçao drie eeuwen lang met Nederland lief en leed heeft gedeeld.

Thans, nu Nederland in zijn geheel in moeilijkheden verkeert, gevoelen wij ons meer dan ooit rekenschap van onze gehechtheid aan het Rijk.

Na deze schoone rede van onzen Gouverneur werd het woord verleend aan den Hooged. Gestr. Heer Mr. C. F. Gronemeyer die een overzicht gaf van de geschiedenis van Curaçao, welke rede met aandacht werd aanhoord en eveneens met applaus beloond.

Na een kwartier pauze werd ten slotte het woord gevoerd door den Weled. heer J. M. Kroon die in de Papiamentsche taal aan zijn gevoelens van verknochtheid voor Holland en het Oranjehuis uiting gaf welke rede ook zeer in den smaak viel bij het stil luisterend publiek.

St. Cecilia die gedurende den geheelen avond hare muzikale medewerking verleend had, zette hierna het Wilhelmus in, dat door allen staande werd aanhoord; waarmee de feestavond geeindigd was.

Opening van de tentoonstelling der schilderijen van H.M. de Koningin.

Maandag morgen om 10 uur had in de Hendrikschool de opening der bovenvermelde tentoonstelling plaats.

De zaal was keurig gedecoreerd onder de kundige leiding van Kapitein Michaelis door de goede zorgen van den heer Pandellis. Een uitgezocht publiek was aanwezig.

Onmiddellijk na het binnentreden van Z.E. den Gouverneur met gevolg begon de Landvoogd zijn rede, die wij het genoegen hebben hier in extenso te mogen weergeven.

REDE VAN Z E. DEN GOUVERNEUR:

Dames en Heeren.

H. M. de Koningin heeft de verzameling schilderijen en schetsen, die hier aanwezig zijn, doen vergezeld gaan van eene toelichting met een voorwoord.

Uit dit voorwoord veroorloof ik mij het volgende aan te halen:

„Het is van den beginne af mijn „voornemen geweest deze verzame„ling van schilderijen en schetsen, „nadat zij de rondreis door Neder„landsch-Indië zou hebben voltooid „naar West Indië te zenden.

„Voor mij is het een bijzondere „voldoening mijn werk in Willem„stad en Aruba ten toon te stellen „bij gelegenheid van de herdenking „van de 300-jarige vereeniging van „Curaçao met het Moederland.

„Waar alle gedachten meer dan „ooit vervuld zullen zijn van het „besef van saamhoorigheid met het „Moederland, moge zij bijdragen tot „verlevendiging van het beeld van „al het schoone dat het Nederland„sche landschap biedt."

Deze woorden van H.M. toonen met welke liefde Zij ons Haar werk zendt en hoezeer Zij belang stelt in hetgeen Curaçao betreft.

Het is niet mogelijk, dat wij Hare Majesteit in persoon hier hulde betuigen. Daarom zijn wij dankbaar, dat wij mogen kennismaken met werk van de Koningin, dat een sterk persoonlijk karakter draagt.

Ongetwijfeld spreekt Hare Majesteit tot ons door Hare daden als Vorstin, bewonderen wij Haar wegens Haar wijsheid en Haar plichtsopvatting, hebben wij Haar lief wegens Haar groote moederlijke liefde voor Nederland, maar door de aanschouwing van hetgeen Zij wrochtte in den weinigen tijd, die niet bezet was door staatszaken en anderen arbeid in het belang van het Rijk, maken wij kennis met een gedeelte van Haar persoonlijkheid, dat anders voor ons verborgen bleef.

Wij leeren Haar kennen als begaafd met een fijne kunstzin; wij zien Haar met Haar liefde voor de natuur, met Haar eigen blik op Gods schoone schepping; wij nemen waar de vroome blijdschap en de ernst, die het karakter van Onze Koningin kenmerken en die maken, dat Zij zulk één hooge opvatting heeft van Haar taak als Hoofd van den Staat.

De aanschouwing van de schilderijen brengt ons nog nader tot Hare Majesteit, doet ons met nog meer liefde en eerbied tot Haar opzien.

Wij moeten Hare Majesteit de Koningin dankbaar zijn voor dit bewijs van Hare belangstelling, van Hare genegenheid voor ons. Het is voor ons van veel waarde, dat de herdenking, die wij thans met groote ernst, doch ook met feestvreugde hebben opgezet, op een bijzonder peil wordt gebracht door het kunstgenot, dat Haar Majesteit ons schenkt.

Hare Majesteit heeft bepaald, dat de opbrengst van de tentoonstelling zal dienen voor een liefdadig doel, door mij te bepalen. Ik heb gemeend in den geest van Hare Majesteit te handelen, door deze opbrengst te bestemmen voor de tuberlose-bestrijding, die thans in het gebiedsdeel wordt ter hand genomen. Op Curaçao zal het geld worden afgedragen aan het Roode Kruis, op Aruba aan een comité dat daar in wording is.

Dames en Heeren, ik ben verheugd, dat deze kostbare verzameling aan Kapitein Michaelis is toevertrouwd. Hij heeft getoond er groote zorg voor te hebben. Van harte dank ik hem voor dit bewijs van toewijding aan H. M. de Koningin. Ook zijne mariniers, die hem ter zijde staan, mijn dank.

Den Heer Pandellis, die belangloos zijn artistieke gaven ter beschikking heeft gesteld, betuig ik mijne erkentelijkheid.

Dames en Heeren, ik verklaar de tentoonstelling van de Schilderijen van Hare Majesteit de Koningin geopend.

HERDENKINGSDIENST.

DE APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO

heeft de eer de Heeren Leden van den Raad van Bestuur en Koloniale Raad, de Heeren Leden van de Rechtelijke Macht en van het Corps Consulair, de Burgelijke en Militaire Autoriteiten, de Heeren vertegenwoordigers van alle hier gevestigde maatschappijen, Heeren Leden van het feestcomité, geestelijkheid en geloovigen, beleefd uit te noodigen tot het bijwonen van het PLECHTIG TE DEUM, dat Zondag, den 29ste dezer om 10 uur a. m. zal gezongen worden, ter gelegenheid van de 300 jarige vereeniging van Curaçao—Nederland, om God te bedanken voor alles, wat Nederland voor Curaçao gedaan heeft.

† P. I. VERRIET.
Apost. Vicaris.

Opening tentoonstelling Nederlandsch Fabrikaat.

Om elf uur 's Maandags 's morgens had de opening der tentoonstelling van het Nederlandsch Fabrikaat plaats. Deze tentoonstelling werd gehouden in de Wilhelminaschool, het Logegebouw en het gymnastieklokaal der Hendrikschool.

Voor de ingang v.d. Wilhelminaschool was een zijden lint gespannen en toen om elf uur Z. E. de Gouverneur met gevolg arriveerde en door een speciale commissie werd afgehaald nam onmiddellijk de Voorzitter der Tentoonstellingscommissie de Heer F. W. P. Winkel het woord tot het houden van de volgende rede:

Rede van den Heer F. W. P. Winkel.

Excellentie,
Mevrouw VAN SLOBBE,
Dames en Heeren.

Als Voorzitter van de tentoonstellingcommissie valt mij de groote eer te beurt het openingswoord van deze eerste tentoonstelling van het Nederlandsch fabrikaat Industrie van Suriname en het gebiedsdeel Curaçao op dit eiland uit te spreken.

Het is door de opwelling van een zeer gelukkige gedachte in het gemoed van onzen secretaris den Heer F. Vreugdehil die ontstaan is door zijn groote liefde voor zijn vaderland en alles wat daar gefabriceerd wordt en zijn bodem voortbrengt dat deze tentoonstelling thans geopend zal worden.

De Heer Vreugdehil heeft met al de kracht die hem bezield zich er op toegelegd om zijn plan ten uitvoer te brengen en de eenige redenen die hem daartoe aanleiding gaven is de buitengewone groote liefde die hij koestert zoowel voor Nederland als voor Curaçao.

Hij besprak zijn plannen met den Heer Ferguson en kreeg onmiddellijk steun. Bij Uwe Excellentie vonden zijne ideeën de hoog noodige bijval, waardoor hij aangemoedigd werd om een begin te maken aan het werk dat thans met groot succes volbracht is.

De Heer Vreugdehil heeft alle recht om zich op dit oogenblik trots te gevoelen, want al is hij zeer nederig van aard toch moet op dit moment bij hem het gevoel bestaan dat hij de grootste stap gedaan heeft om deze tentoonstelling te brengen zoo ver als zij nu is.

Ik geloof dat ik de tolk van allen zal zijn als ik hierbij openlijk aan den Heer Vreugdehil een woord van dank uitbreng voor de buitengewone groote moeite die hij zich getroost heeft om ons deze gelukkige oogenblikken te verschaffen.

Uwe Excellentie steunde het plan hetwelk Uwe volle sympathie genoot welke zelfs zoo groot was dat Uwe Excellentie voor Uw vertrek naar Nederland aan de feestcommissie beloofde tijdens Uw verlof deze zaak te zullen behartigen.

Uwe Excellentie heeft woord gehouden en daar zijn wij U bijzonder dankbaar voor. Uit talooze brieven bleek dit, hoe gij U met de verschillende hoofdmannen uit den handel en nijverheid in verbinding gesteld hebt, hoe gij pleitte voor deelname aan deze tentoonstelling. Dat gaf ons vertrouwen in onzen opzet, hierdoor had onze onderneming kans van slagen.

Met Uwe welbekende warme sympathie voor Curaçao hebt gij ons in alle opzichten in staat gesteld onze plannen door te voeren en wat er tot stand gekomen is, hebben wij grootendeels aan U te danken, waarvoor wij allen U dan ook zeer erkentelijk zijn.

Kan er, nu wij hier het 300 jarig verband met Nederland blijmoedig gedenken, een mooier symbool bestaan voor het medeleven met het moederland en haar eenheid met Curaçao?

Thans nu Nederland nog wel vrij wel alleen staat met zijn vrijhandels idee en meer en meer elk ander land zijne grenzen sluit voor haar export zij het dan ook uit economische zelfverdediging en hierdoor groote werkeloosheid en armoede ontstaat, waardoor het gevaar voor verslechtering van de economischen toestand niet achterwege bleef.

Ook al zitten wij hier op Curaçao ver weg van Nederland, toch leven wij mede en voelen de groote moeilijkheden welke men daar doormaakt.

Daarom hebben wij ons deze tentoonstelling ingedacht, als middel en meer bekendheid te geven aan de Nederlandsche industrie, welke zich voor zeker in alle opzichten met die van andere landen kan meten. Vele producten, welke wij tot nog toe uit andere landen betrekken, kunnen even goed van uit Nederland ingevoerd worden, slechts een weinig propaganda is hiervoor noodig.

De tentoonstelling bestaat feitelijk uit drie groepen namelijk:

De Nederlandsche groep, de Surinaamsche groep, en de groep Nederlandsche antillen.

De eerste is ondergebracht in de lokalen van de Wilhelmin school, de tweede in de voorzaal van de vrijmetselaars Loge De Vergenoeging en de derde deels in de achterzaal van genoemde Loge en het grootste deel in het gymnastieklokaal van de Hendrikschool. Dit laatste lokaal is ingenomen door een reusachtige stand van de C. P. I. M. welke zeer de moeite waard is om te bezoeken en ons duidelijk een idee geeft van onze voornaamste Curaçaosche Industrie.

Al deze lokalen zijn kosteloos in bruikleen voor dit doel toegestaan, waarvoor de commissie hartelijk dank zegt.

Ook het Bestuur van het theater Brion was zoo goed het geheele theater kosteloos voor dit doel aan te bieden, maar aangezien de andere lokalen genoeg ruimte voor ons doel aanboden kon men daar geen gebruik van maken. Een woord van dank aan bovengenoemd bestuur is hier zeker op zijn plaats.

Al heeft de zending van H. M. onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina in het geheel niets met den handel te maken, toch zou ik het als een zeer groote nalatigheid mijnerzijds beschouwen als ik naliet hiervan melding te maken.

Wij zijn H. M. eerbied en bijzonderen dank verschuldigd voor hare goedheid om ook ons in de gelegenheid te stellen hare eigenhandig gemaakte schilderijen te mogen bewonderen. Moge het lokaal van de Hendrikschool, waar die schilderijen ten toon gesteld zijn, druk bezocht worden en moge de bezoekers hunne handen diep in hun beurs steken opdat H. M. ten volle haar hoog menschlievend doel zal mogen bereiken.

H. M. heeft bepaald dat de opbrengst van de tentoonstelling van de schilderijen van H. M. voor een liefdadig doel zal dienen, overlatende aan Z. E. de gouverneur, om te bepalen welke vereeniging daarvoor in aanmerking zal komen. Z. E. heeft gemeend in den geest van H. M. te handelen door de opbrengst te bestemmen voor de tuberculose bestrijding die thans in het gebiedsdeel ter hand wordt genomen.

Nu de Nederlandsche Industrie in nood verkeerd, is het voor ons een plicht haar te helpen en te steunen. Dit doen wij het beste door het koopen van Nederlandsch fabrikaat.

Onze leuze zij „Steunt Nederland, koopt Nederlandsch fabrikaat, steunt Suriname, steunt het gebiedsdeel Curaçao, bevordert hun industrie.

Door het koopen van een artikel van Nederlandsch fabrikaat steunt men direkt de Nederlandsche Industrie, handel en scheepvaart en werkt men mede tot het handhaven van een gaven gulden, waarmede wij allen zonder uitzondering gebaat zijn.

Hoewel deze tentoonstelling nog betrekkelijk klein is van omvang, meest het gevolg van depressie omstandigheden, toch is het voor ons een mijlpaal in de Curaçaosche geschiedenis. Moge de tentoonstelling spoedig door vele en grootere alhier gevolgd worden. Moge deze tentoonstelling door allen druk bezocht worden en de onkosten der inzenders door groote orders beloond worden. Laten wij toonen dat Curaçao hunne opoffering weet te appreciëeren.

Laat ons hopen dat door de medewerking van U allen deze tentoonstelling het beoogde doel wel zal bereiken.

Excellentie ik verzoek U beleefd deze tentoonstelling te willen openen.

Na deze rede knipte Z.E. de Gouverneur het lint dat den ingang versperde door en betrad met de genoodigden de tentoonstelling. De Wilhelminaschool was omgetooverd in een kunstzinnig versierd handelspaleis, waar zoowel decoratie als inzendingen ieders bewondering wekten.

Het spijt ons dat plaatsruimte ons verhindert, de verschillende stands in detail te beschrijven.

De prospectus met volledige opgave der producten werd aan den ingang verstrekt.

De tentoonstelling stond de geheele week in de volle belangstelling van het publiek. Het was een practische wijze om een ieder kennis te laten maken met de producten van handel en industrie uit Nederland, Curaçao, Suriname, Saba en Bonaire. Ook de schoolkinderen bezochten onder leiding hunner onderwijzers en onderwijzeressen de verschillende lokalen hetgeen zeer toe te juichen was.

De indeeling der tentoonstelling was Wilhelmina school Nederlandsch Fabrikaat.

Loge gebouw Suriname (voorzaal) Curaçao, Saba, Bonaire (achterzaal) Hendrikschool C. P. I. M.

Het is onmogelijk alle stands hier te bespreken. De inzendingen van de Wilhelminaschool zijn vooral belangrijk voor den handel, die van het Logegebouw zijn ook zeer interessant uit folknorisch, sociaal kunst en nijverheids oogpunt. Naar wij vernemen zijn verschillende voorwerpen alhier te zien bestemd voor musea in Nederland.

Opmerkenswaardig is de prachtige bark van Bonaire door den bekenden scheepsbouwer den Heer Marchena gemaakt, de photo's der zoutwinning, de meubels uit cactushout vervaardigd enz. enz. Dit gedeelte is door de goede zorgen van den Inspecteur v. h. Openbaar Onderwijs bijeengebracht. Dan volgt de hoeden inzending waar we verschillende varieteiten bewonderen, het vlechten van de hoeden van eerste begin tot voltooiing kunnen nagaan; het Onzichtbaar herstellen van gaten is werkelijk kunstig. Deze stand staat onder leiding van den Heer H. Henriquez, hetgeen niemand zal verwonderen, die 's Heeren Henriquez groote liefde voor de hoedenindustrie kent.

Ook valt de aandacht nog op het houtsnijwerk en de teekenkunst van den Heer de Lannoy. Zijn reproducties van onze jubileumpostzegels zijn werkelijk frappant. Ook in de keuze van zijn kleuren is de heer de Lannoy zeer gelukkig. Deze bescheiden kunstenaar verdient aanmoediging.

De afdeeling Suriname, die onder leiding staat van de Heeren Gebroeders Martijn is reeds een museum op zich. Hier valt voor iedere weetgierige veel te leeren omtrent gewoonten en gebruiken in het gedeelte van Suriname dat nog ongecultiveerd is; men ziet er primitieve gebruiksartikelen, muziekinstrumenten, kunstig uit allerlei inheemsch hout gesneden, huishoudelijke voorwerpen enz. enz. Ook de voortbrengselen van het land zijn aanwezig o.a. prachtige maiskolven die een indruk geven van de vruchtbaarheid van den bodem. Zelfs het stofgoud en de goudertsen ontbreken niet.

De tijd ontbrak ons om nog naar de inzendingen van de C. P. I. M. in de Hendrikschool te gaan. Wij hopen hier nog nader over terug te komen, want naar we hebben hooren verluiden, moet ook deze inzending schitterend zijn.

Aanbieding Gedenksteen.

De feestcommissie heeft er wel voor gezorgd dat men de heele week op de been kan blijven.

En zoo trok iedereen 's middags weer welgemoed naar de Fortmuur waar de aanbieding zou plaats hebben van een Gedenksteen door de Officieren en oud officieren der Koninklijke Marine aan de bevolking van Curaçao.

Commandant van den Donker had hier de honneurs waar.

Reeds was een groote menschenmassa verzameld toen om 5 uur de Gouverneur met gevolg verscheen.

Onmiddellijk nam de Commandant van den Donker het woord tot het uitspreken van de volgende sympathieke rede.

REDE V. COMMANDANT V. D. DONKER.

Exc., mevrouw v. Slobbe,
dames en heeren!

Gedurende de 300-jaar dat Curaçao en Nederland één zijn, welk feit wij thans feestelijk herdenken, heeft de Marine (waaronder ik dan ook reken de marine in dienst der West Indische Compagnie) altijd een werkzaan aandeel gehad in de bescherming van het eiland Curacao.

In die 300 jaar heeft de Marine lief en leed met Curaçao gedeeld. Zij heeft Curaçao gekend in tijden van voorspoed en tegenslag, in tijden van welvaart en van economische depressie in tijden van droogte en van veel regen.

Hoe de omstandigheden ook waren, de Marine leefde in en met Curaçao en voelde zich daar thuis.

Zoeken wij naar de oorzaak daarvan dan is in de allereerste plaats te wijzen op de buitengewone gastvrijheid en vriendschap, waarmede de inwoners van Curacao de Marine altijd tegemoet zijn ingetreden.

Wie uwer wel eens voor langeren tijd van zijn gezin gescheiden is geweest zal beseffen wat het zeggen wil drie lange jaren met een oorlogschip naar deze wateren te worden gezonden en zijn gezin in Nederland te moeten achterlaten. Vele Curaçaosche families hebben echter altijd aangevoeld dat zij dat groote gemis gedeeltelijk kon vergoeden door hechte vriendschap en verkeeren in gezellige familiekring. Zij hebben geen middel onbeproefd gelaten om de zeeofficieren het leven hier zoo aangenaam mogelijk te maken. De resultaten zijn dan ook niet uitgebleven. Ik heb in Marinekringen nooit anders dan waardeerende woorden gehoord over de samenleving te Curaçao en zelfs voor een Marine-officier die nooit te Curaçao geweest is, zijn St. Annabaai, Schottegat, Otrabanda en Pieter Maai lang geen onbekende klanken.

Als het dan ook gedeeltelijk waar mag zijn dat men van Curaçao zou moeten zeggen: „Onbekend maakt onbemind" dan is dit ondanks de zeeofficieren; zij toch hebben nooit anders gedaan dan meegewerkt om in Nederland de kennis omtrent Curaçao te verbreiden.

Er is helaas een tijdperk geweest van 1916 — 1929 dat er geen oorlogsschip in de Caraibische zee was gestationeerd. Hoewel de inwoners van Curaçao en de Marine-officieren toen niet meer met elkander in aanraking kwamen, vonden zij elkaar weer in de actie om bij voortduring te wijzen op de noodzakelijkheid van een stationschip te Curaçao.

Het zal u na, hetgeen ik hier aangehaald heb niet verwonderen, dat toen in Nederland bekend werd dat de 300-jarige vereeniging van Curaçao en Nederland feestelijk zou worden gevierd, bij verschillende oud en actief dienende officieren van de Koninklijke Marine het denkbeeld is opgekomen om bij deze gelegenheid, door het aanbieden van een gedenkteeken blijk te doen geven van de groote waardeering die in Marinekringen heerscht voor de vele te Curaçao genoten gastvrijheid. De commissie die dientengevolge werd gevormd heeft haar keuze laten vallen op een gedenksteen en heeft mij aangezocht de gedenksteen aan de ingezetenen van Curaçao aan te bieden. Deze opdracht heb ik gaarne aanvaard omdat ik zelf reeds eenige jaren van de Curaçaosche gastvrijheid heb genoten en dit nog meerdere jaren hoop te doen, maar bovenal omdat ik in die jaren geleerd heb voor vele inwoners van Curaçao een eerlijke oprechte vriendschap te gevoelen.

Bijzonder veel genoegen doet het mij, Excellentie, dat U hier aanwezig heeft willen zijn als vertegenwoordiger van de ingezetenen van Curaçao omdat U in het betoonen van gastvrijheid en vriendschap tegenover de Marine altijd is voorgegaan.

Excellentie, ik moge U hierbij de steen overdragen, in de hoop dat deze steen het symbool mag zijn van de vriendschap, die de Marine voor Curaçao gevoelt en wel oprecht door zijn eenvoud en eeuwigdurend.

Na deze rede nam Z. E. de Gouverneur het woord om de officieren en de oud officieren van de Nederlandsche zeemacht te bedanken voor dit blijk van medeleven met de Curaçaosche bevolking.

Z. E. sprak als volgt:

ANTWOORD VAN Z. E. DEN GOUVERNEUR:

Commandant van den Donker, Heeren Officieren van de Koninklijke Marine, Dames en Heeren.

Curaçao en de oorlogmarine hebben elkander altijd aangetrokken.

De marine moet wel een zwak hebben voor de havens van Curaçao in een gebied, waar oorlogschepen van verschillende naties gestationeerd, een gebiedt, gelegen tusschen twee vastelanden van een werelddeel, dat vele mogelijkheden biedt.

Curaçao, dat in zijn ligging voor een groot deel zijn bestaan vindt, moest het belang van de oorlogsmarine wel inzien.

De bezetting van Curaçao door Hollanders vond zijn oorzaak in den wensch een maritiem steunpunt te bezitten.

Zoo zijn Curaçao en de Marine samengebracht.

U, Mijnheer van den Donker merkte op, dat de vloot in de geschiedenis van Curaçao een beteekende rol heeft gespeeld. Dit is ongetwijfeld het geval geweest, vooral ten aanzien van de Bovenwindsche eilanden.

Dat Curaçao en de oorlogsmarine zich altijd tot elkander hebben aangetrokken gevoeld, blijkt wel uit de goede verstandhouding, die tusschen de bevolking van Curaçao en de bemanningen van H. Ms. oorlogsschepen heeft bestaan.

Zooals U, Mijnheer den Donker, uiteenzette, hebben de Curaçaosche eilanden, zoowel de Benedenwindsche als de Bovenwindsche altijd gastvrijheid ten aanzien van de vloot getoond.

Aan den anderen kant toonde de bemanning der vloot herhaaldelijk de goede onderlinge verhouding zeer op prijs te stellen.

Het is een sympathieke daad van de H.H. Officieren en Oud Officieren van de Koninklijke Marine een gedenksteen aan de bevolking van Curaçao aan te bieden.

Aanvankelijk was het plan, een mast te schenken. Hoe symbolisch dit geschenk ook zou zijn geweest, een steen is duurzamer en dus in overeenstemming met het verleden.

De steen, in de Fortmuur gemetseld, moge tevens een symbool zijn voor de voortdurende hechtheid der betrekkingen tusschen Curaçao en de Koninklijke Marine; moge aantoonen dat de Marine onafscheidelijk behoort tot de verdediging van Curaçao, waarvoor het noodig is, dat Curaçao steeds een voor dit gebied geschikt oorlogsschip ter beschikking heeft.

Curaçao is den HH Officieren en Oud-Officieren dankbaar voor dit blijk van Sympathie.

Gaarne aanvaard ik het voor Curaçao.

Ik verzoek U Mijnheer van den Donker den gevers onze erkentelijkheid over te brengen.

Hierop werd de gedenksteen onthuld, die werkelijk een sieraad mag genoemd worden. De inscriptie van den steen luidt:

1634 1934
Officieren en Oud-officieren der Koninklijke Marine aan de ingezetenen van Curaçao.

Onze hulde en dank aan Commandant v.d. Donker en aan de verdere medewerkers van deze sympathieke geste.

Opvoering der operette „Reepelsteeltje."

Weer werden we verwacht in de schouwburg waaronder de auspiciën van de Vereeniging „Onderling Genoegen" een opvoering zou plaats hebben van ed operette „Reepelsteeltje".

Om half negen trad Zijne Excellentie de Gouverneur met gevolg de zaal binnen onder de tonen van het Wilhelmus en onmiddellijk opende de Heer Jonkers den avond met het uitspreken van de volgende welkomstgroet.

TOESPRAAK VAN DEN HEER JONKERS.

Excellentie, Mevrouw van Slobbe, Autoriteiten, Dames en Heeren,

Het Bestuur van de Ontspanningsvereeniging „Onderling Genoegen" heet U allen welkom en dankt, in 't bijzonder Zijne Excellentie den Gouverneur en de hooge uit Nederland aanwezige gasten, voor de opkomst ter bijwoning van de door ons kinderkoor zoo aanstonds op te voeren kinderoperette „Reepelsteeltje".

De reeds eenige jaren door ons kinderkoor ten bate van liefdadige doeleinden gegeven opvoeringen, mochten-

zich van den beginne af in een groote belangstelling van de autoriteiten en inwoners van Curaçao verheugen.

Dit heeft tot gevolg gehad, dat onze vereeniging in staat was vrij belangrijke bedragen ter beschikking te stellen van liefdadige doeleinden.

Van de opvoering in 1933 had de vereeniging o.a. het genoegen ongeveer F. 400.— te kunnen afdragen ten behoeve van de meest behoeftige armen op het eiland Curaçao en Bonaire.

Thans heeft de door ons kinderkoor te geven opvoering wel een zeer bijzondere beteekenis, daar deze gegeven wordt ter gelegenheid van de 300 jarige vereeniging Curaçao-Nederland, eene vereeniging waarop ook „Onderling Genoegen" vermeent met recht trotsch te mogen zijn.

Wij zijn dan ook het officieele Herdenkines Comité wel zeer dankbaar, dat wij door het geven van een tweetal uitvoeringen aan de feestweek mogen deelnemen en wij hopen, dat dergelijke uitvoeringen zullen medewerken tot versterking van den band Curaçao-Nederland.

Ons kinderkoor is een gemengd koor en kan daardoor naar onze meening zeer zeker medewerken tot het elkaar beter leeren kennen, begrijpen en waardeeren.

De wederopvoering van de hedenavond te vertoonen operette op Vrijdagavond, zal, zooals thans reeds bekend is, plaats vinden voor een totaal uitverkochte zaal.

Wij hebben den schoolkinderen, die geen toegangsbewijs konden bekostigen door bemiddeling van de hoofden van scholen gratis toegangsbewijzen afgegeven.

Voor de groote medewerking van het onderwijzend personeel brengen wij hier gaarne openlijk dank.

Het batig saldo van de opvoering zal beschikbaar gesteld worden van de t. b. c. bestrijding op Curaçao.

Wij hopen ten slotte, dat allen na afloop der opvoering voldaan zullen zijn en dat onze vereeniging ook in de toekomst op Uw aller belangstelling zal mogen rekenen.

Na deze korte rede en het aanbieden van een bouquet aan mevrouw van Slobbe ving de bekende operette aan, die allerleukst werd vertolkt door de kleinen. Men weet niet wat men hier meest moet bewonderen het geduld der leiders om den geheelen tekst liefst op rijm en zang zoo volmaakt bij de kinderen er in te pompen of de volgzaamheid der jeugdige acteurs en actricen die zoo accuraat hun diverse rollen hebben van buiten geleerd. Door hun ongedwongenheid stalen de lieve kleinen aller harten. Aan de costumes werden kosten noch werk gespaard. Het decoor was schitterend vooral in de boschscène.

Het comisch intermezzo van de kleinen Duitschen impressario van Hagenbeck was allerkoddigst, vooral toen hij zeide dat hij het grootste gedeelte van zijn paarden verloren had bij de schipbreuk van de Magdalena.

Wat er ook van zij met zijn 6 ruiters en zijn groote zweep deed hij wonderen. Dat was nog eens paardendressuur, zelfs de moeilijkste dansen voerden de briesende rossignanten met het grootste gemak uit

Dit nummer oogste een onbedaarlijk applaus, en de hilariteit steeg ten top toen de jeugdige directeur, den Heer Boskaljon, die hem zoo prachtig had begeleid beloofde, de orde van Oranje-Nassau voor hem te zullen vragen als hij binnenkort in den Haag zou optreden en daar zou worden voorgesteld aan H. M. de Koningin.

Na dit prachtig geslaagde nummer werden de drie laatste bedrijven van de operette afgespeeld, met hetzelfde succes als de beide eerste.

Ofschoon alle kinderen uitstekend hebben gespeeld komt toch een bijzonder woord van lof toe aan Gerry Struving als Koningin van Dorea aan Toos Vermeer als de Prins van Dorea, aan Wout van Bennekom de molenaar aan Annie Bouwman als miranda en aan de held(in) van het stuk Nita Gressmann als Reepeltseltje.

Na afloop bedankte de Heer Jonkers op de eerste plaats den heer RIETKERK de leider van de operette en bood hem de zilveren leymedaille der herdenking aan. Ook de Heer Boskaljon wiens muzikale leiding weer onberispelijk was kreeg de zilveren leymedaille. De Heer Pandellis die zoo kunstzinnig voor costumes en decoraties had gezorgd kreeg een Souvenir.

Het was werkelijk een genotvolle avond en iedereen keerde voldaan huiswaarts.

Onze bijzondere hulde en dank aan het Bestuur van Onderling Genoegen voor de prachtig geslaagde avond en voor de uitnoodiging.

De feestelijkheden van Dinsdag.

Het is alsof de feestvreugde steeds grooter wordt. Om zeven uur 's morgens is de stad vol kinderen in feesttooi, ze zijn gekomen om te defileeren voorbij Zijne Excellentie den Gouverneur. Om kwart over 7 begint het fort Amsterdam vol te stroomen. Helaas juist gaat de brug weer open, zoodat er een groot oponthoud is. Wel is de brug mooi aangekleed, maar ze houdt absoluut geen rekening met de officieele receptieuren en brengt de aanstroomende belangstellenden van Otrobanda soms in de grootste verlegenheid. Zoo was het Zondagavond, zoo is het nu weer. Eindelijk gaat de brug dicht en nu komen de jongens en meisjes van de fraters en van de Soeurs van St. Martinus met de muziek van Scherpenheuvel. Dit kranig muziekkorps verdient een heel bijzonder woord van hulde. Men ziet het overal, Dinsdag was het den geheelen dag in actie, 's morgens bij het defilé, 's middags bij den optocht en 's avonds weer op het Brionplein. En 's Woensdags 's middags waren ze weer present op Mundo Nobo. — Maar keeren we terug naar het kinder defilé. Tegen kwart voor acht was eindelijk de lange stoet gevormd en begon men door de poort van het Gouvernementshuis aftemarcheeren. Het was een schitterende stoet van ver over de 1600 kinderen. We bewonderden het tenue der kinderen van de eerw Zusters die gedeeltelijk in de nationale, gedeeltelijk in de pauselijke kleuren waren gekleed en met hun vlaggetjes een fleurigen indruk maakten. Ook de jongens van het St. Thomas College en van de St. Vincentiusschool vielen op met hun mooie vlaggen en wimpels.

Het was een bijzonder aardig gezicht al die kinderen te zien wuiven en groeten met hunne vlaggetjes op het oogenblik dat ze voorbij Z. E. de Gouverneur trokken en we kunnen het feestcomité niet genoeg feliciteeren met het gelukkig idee van dit waarlijk schitterend geslaagd feestnummer.

Hierna volgde de parade door het Corps Koninklijke Mariniers, de Koninklijke Marine en het Curaçaosche Vrijwilligers Corps onder de leiding van den Luitenant ter Zee 2de klas J. Ruytenschild. Deze parade die door Z. E den Gouverneur geinspecteerd werd, werd ook bijgewoond door alle kinderen van het defilé.

Aankomst van de Westindievaarder.

Wat het feestprogramma zoo aantrekkelijk maakt is de groote variatie der verschillende nummers; zoodat het publiek telkens weer wat anders te genieten krijgt. Dit is vermoedelijk het geheim van de steeds stijgende animo. Tegen drie uur 's middags stonden de beide havenkanten stampvol volk; nooit hebben we zooveel menschen hier in Curaçao op de been gezien. Precies om 3 uur zeilde het als Westindievaarder omgebouwde schip onder bevel van Johannes van Walbeeck de haven binnen.

De bemanning was geheel in historische kleederdracht gestoken wat het succes van het geheel nog vergrootte. Onmiddellijk nadat het schip aan het Gouvernementsplein gemeerd was, stond een commissie van ontvangst gereed om de bemanning te ontvangen. Hierna werd deze naar het Gouvernementshuis geleid ter voorstelling aan Z. E. den Gouverneur. Na deze voorstelling hield Johannes van Walbeeck een toespraak in het oud Nederlandsch, die door Z. E. den Gouverneur als volgt werd beantwoord:

Mannen van Bonaire,

Het is met groot genoegen dat ik de groeten en wenschen voor de toekomst aanvaard, die U mij namens de Bonairiaansche bevolking hebt aangeboden.

Het treft mij, dat Bonaire uiting geeft aan zijne dankbaarheid jegens het Moederland en zijn vreugde over den betrekkelijken bloei van de eilanden Curaçao en Aruba.

Deze gevoelens sieren Bonaire in hooge mate. Zij verwonderen mij echter niet; mijne meening over de Bonairiaansche bevolking is zeer gunstig.

Gij, mannen van Bonaire, zijt ons hier in deze kleedij zeer welkom. Bonaire heeft goede scheepsbouwers en zijne zeelieden hebben in de omgeving een uitstekenden naam.

Het is een sympathieke daad hierheen te komen als West Indiëzeevaarders.

Ik ben er van overtuigd, dat Bonaire in staat zou zijn West-indiëvaarders te bouwen, notedoppen, gelijk die, waarmede de Hollanders in 1634 Bonaire aandeden, notedoppen bestand tegen de elementen.

Ik ben ervan overtuigd, dat Bonaire de bemanningen zou kunnen leveren om zulke kleine schepen behouden over woelige zeeën te brengen.

Het feit, dat U hierheen bent gekomen, juich ik toe, omdat het een demonstratie is van samenhoorigheid.

Uwe handeling stel ik zeer op prijs. Mede uit naam van feestvierend Curaçao zeg ik U dank en ik verzoek U de Bonairiaansche bevolking onzen dank over te brengen.

Na deze toespraak ging men langzamerhand uiteen om zich voor te bereiden voor den optocht, die om vier uur reeds moest beginnen.

Optocht.

Het is ondoenlijk een beschrijving te geven van alle wagens, die in den tocht meetrokken. Ofschoon de stoet zeer mooi was ging een groot gedeelte van het effect verloren, doordat de praalwagens niet geregeld elkaar opvolgden. Tientallen auto's en trucks braken het geheel. — We zullen hier enkel de prijswinners vermelden. De eerste prijs in de historische groep verwierf het St. Thomas college met zijn monumentale praalwagen: Hulde Mgr. Niewindt. Deze inzending wordt in het officieele programma vermeld onder den titel van Brengers der Waarheid.

De tweede prijs in de historische groep werd toegekend aan de groep Johannes van Walbeeck en de West-Ind evaarders. Aan de sloep van het linieschip „De Prins van Oranje" viel de derde prijs ten deel.

In de allegorisch groep de Neptunus verwierf de praalwagen Neptunes van de Hendrikschool den eerste prijs. De Negropontschool met haar wagen voorstellend de verschillende vakken van het onderwijs kreeg de 2de prijs en de zeer mooie wagen „Suriname" voorstellende het wapen van Suriname werd bekroond met den 3de prijs.

In de afdeeling vrije groep kreeg de prachtige witte wagen met de groep Dames voorstellend den band tusschen Nederland en Curaçao den eersten prijs.

De leuke 10 cent Store verwierf den 2de prijs en de gevechtsgroep van de Koninklijke Mariniers den 3de prijs.

We hopen dat alle wagens gephotographeerd zijn om het eventueel uitgegeven gedenkboek te illustreeren tegelijk met de versierde gevels der huizen waarvan we vooral noemen de Hollandsche Bank met haar zeer artistieke versiering, het St. Martinusgesticht, de Hollansche Boekhandel en het zeer mooi met vlaggendoek versierde woonhuis schuin tegenover den ingang van de Niewindtstraat.

En hier moeten wij helaas ons verslag eindigen daar wegens de feestelijkheden geen bijblad uitkomt en ons derhalve geen plaatsruimte meer overblijft.

Wij kunnen echter niet nalaten op de eerste plaats nog de samenstellers van het feestprogramma van harte geluk te wenschen met de schitterende nummers zoo geheel in de geest van ons Curaçaosche volk, dat op ondubbelzinnige wijze van zijn medeleven heeft blijk gegeven.

Een woord van hulde past ook aan de Directie van C. P. I. M. niet alleen om de ingenieuze en artistieke aankleeding en inrichting van haar expositielokaal maar ook om de spelen die zij georganiseerd heeft op de terreinen van de Isla en waartoe de gansche bevolking van Curaçao was uitgenoodigd. Broederlijk waren hier gedurende de verschillende sporten en volkspelen Nederlanders en Curaçaoenaars vereenigd waarlijk een schoon symbool van de 300 jarige vereeniging Curaçao-Nederland.

Dan nog een woord van gelukwenschen aan onze kranige politie, die met de grootsche tact in deze voor haar zoo moeilijke en zoo vermoeiende dagen is opgetreden. Nergens werd een wanklank vernomen, als het verkeer nu en dan gestremd werd door de ontzaglijke toevloed van volk en voertuigen, was spoedig door het bedaard en kundig optreden der politie alles weer in orde. Hulde!

Tenslotte een woord van bewondering en lof voor onze Curaçaosche bevolking die zoo broederlijk met Nederland heeft samengewerkt. Het is een genot om op zulk een wijze te mogen feest vieren met een bevolking, die ook gedurende de uitingen van de meest populaire feestviering zich zoo waardig blijft gedragen.

Moge dit schitterend geslaagde feest veel bijdragen tot het wederzijdsch blijven begrijpen en blijven waardeeren van Moederland en Curaçao en moge onder het zegenrijk bestuur van onze geeerbiedigde Koningin Curaçao steeds meer bloeien en groeien.

SLOTWOORD:

Ten slotte nog een woord van dank en hulde aan Z. E. Gouverneur van Slobbe, die gedurende al deze dagen zoo ondubbelzinnig blijk heeft gegeven van zijn sympathie voor ons volk. Onvermoeid was de Landvoogd tegenwoordig, waar Hij maar kon, overal de feestvreugde verhoogend met zijn hooge tegenwoordigheid en die van zijn geëerde Familie, overal het juiste woord sprekend op de juiste wijze. Zelfs Aruba werd niet vergeten door Z Excellentie en Donderdag morgen werd even op en neer gevlogen door Z. E. den Gouverneur met gevolg om bij de zeilwedstrijden in Aruba tegenwoordig te zijn en om de receptie te geven. Men kan zich voorstellen hoezeer dit bezoek door de Arubiaansche bevolking zal gewaardeerd zijn.

Ook onze beminde Bisschop heeft waar Hij maar uitgenoodigd was van zijne hooge belangstelling doen blijken. Niet alleen bij de officieele bijeenkomsten was Monseigneur aanwezig maar ook bij de volkspelen op de Isla en bij de voetbalmatch op Mundo-Nobo was Monseigneur present, aldus blijk gevend van zijn medeleven met zijn bemind Curaçaosch volk.

Nogmaals het was een overgetelijke week.

BERICHTEN.

Haarlem, 28 Juli 1934.

Aan de Curaçaoenaars!

Waarde Vrienden.

Vergun mij U een hartelijken groet te zenden bij gelegenheid van het derde eeuwfeest. Hoe gaarne had ik thans in Uw midden geweest in gezellig feestvierend Willemstad op het mooie eiland, genietende van tropenzon en frisschen passaatwind Ik heb op mijn lezingen vele Nederlanders verteld van Uw mooie land, velen mijn films en platen laten zien, overal veel interesse gevonden, maar de crisis belet die velen MET mij in Uw midden te zijn. Maar wij zenden U een hartelijken groet. Weest overtuigd van de hartelijke belangstelling vooral van Uw

Dr. W. G. N. van der Sleen.

Broadcasting Curaçao.

Ja, zeker! U heeft goed gelezen! Ook Curacao heeft zijn eigen Uitzendstation, sinds Zondag 22 Juli in werking.

Verschillende menschen, rustig thuis voor hun Philco gezeten, hebben de Gala-avond in *Roxy* heerlijk meegemaakt en konden alle redevoeringen woord voor woord verstaan.

Nog aardiger was het Woensdagavond, toen het heerlijke Concert van *I. D. O.* den Cur. Burgerij aangeboden, zonder fout werd doorgezonden.

We zaten volop te genieten, toen om 10 over 9 de *Radio* begon te zeggen, dat hij last had van een buurtstation en daarom de golflengte een tikje zou verlengen. Wij hadden niets van die stoornis gemerkt en vonden het al heel mooi zoo. Maar anderen schenen te blijven klagen over slechte doorzending. Om half tien kondigde de *Radio* aan een nieuwen zender te zullen aanbrengen. En toen ging het heerlijk tot het eind toe. Het applaus in de zaal was zoo geweldig, dat men de microfoon moest afdekken om defectraken te voorkomen.

Hulde aan I. D. O., hulde aan den Heer MOLENKAMP voor zijn prachtig succes.

St. Cecilia.

Programma der uitvoering op ZATERDAG 28 Juli a. s. des avonds om 7½ uur op het Brionplein.

1. Mooi Nederland Marsch S Vlessing.
2. Oriental Roses-Waltz Ivacilo
3. Und Jetzt.. das Neuste Potpourri N. Dostai.
4. Los ojitos de una Mexicana Danza J. Blasjini.
5. Curacao Marsch. J. G Palm.
6. Eco del Jazz Potpourri. J. Boskaljon.
7. Venus Flora Valse voor 3 Clainetfin Ortiz.
8. Curaçao-Nederland-Marsch I. Boskaljon.

Het publiek wordt vriendelijk verzocht het Curaçaosche volkslied ingelascht in de laatste marsch te willen meezingen.

Botsing.

Woensdagmorgen te ongeveer 9—10 had een botsing plaats tusschen de truck No. H 723 en twee auto's No. 838 en No 441.

Auto No. 838 stond op een meter afstand van 't trottoir. De truck 723 kwam met groote snelheid van Scharlooweg juist toen auto No. 441 uit de richting Concordiaplein kwam.

Uit de houding van de auto's na de botsing kan men opmaken dat de truck niet meer kon remmen en daarom trachtte tusschen de autos door te rijden wat de botsing ten gevolgen had. Van beide auto's werden de spatborden ernstig beschadigd. Persoonlijke ongelukken waren er gelukkig niet te betreuren. De politie die dadelijk ter plaatse was belastte zich met de zaak.

Het ware te wenschen dat, om ernstiger ongelukken te vermijden, voortaan gedurende deze feestdagen de chauffeurs wat langzamer reden.

Auto-ongeluk.

Woensdagmorgen ongeveer 8,50 nam een auto-ongeluk plaats op de Van Walbeeckplein. Een meisje dat al loopend uit een winkel kwam, liep tegen de auto No. H. 296 en brak haar rechterbeen. Onmiddellijk werd door de politie-agenten die daar dichtbij stonden van het trottoir opgenomen en vervoerd naar het hospitaal in de auto van Dominé St. Aubin. Wij betreuren het voorval ten zeerste.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Bekendmaking.

Na daartoe verkregen opdracht van Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao brengt ondergeteekende ter kennis van het algemeen, dat blijkens de missive, d.d. 5 Juli 1934 7de Afdeeling No. 26|344, van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Koloniën, de navolgende bekendmaking in de Nederlandsche Staatscourant en in de dagbladen in Nederland zal worden opgenomen:

MINISTERIE VAN KOLONIËN

waarde van het M.U.L.O. diploma.

Afgegeven in Curaçao.

Het Ministerie van Koloniën maakt bekend, dat een ingesteld onderzoek omtrent de waarde van de M.U.L.O. diploma's A en B, welke in Curaçao, voor het eerst in dit jaar, zullen worden afgegeven aan hen, die ten overstaan van een telken jare door den Gouverneur van Curaçao te benoemen Commissie, een voldoend examen af leggen af te nemen overeenkomstig het programma der hier te lande bestaande M. U. L. O.-examens den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen de overtuiging heeft geschonken, dat aan de bezitters van de Curaçaosche M.U.L.O.-diploma's dezelfde rechten en voordeelen kunnen worden toegekend als aan de Nederlandsche diploma's.

In verband hiermede zal bij de onderscheidene Departementen van Algemeen Bestuur en de daaronder ressorteerende diensten voor zoover daarbij voor bezitters van het M.U.L.O.-diploma bijzondere rechten en voordeelen gelden, ten opzichte van bezitters van het Curaçaosch M.U.L.O.-diploma in voorkomende gevallen en gelijke beoordeeling worden toegepast als voor hen, die het Nederlandsch M.U.L.O.-diploma hebben behaald.

Willemstad, den 16n Juli 1934.

De Inspecteur van het Onderwijs,

H. J. A. SCHROEDER.

RADIONIEUWS.

K
K.R.O.
O.

PHOHI - UITZENDING

Op Zondag 29 Juli 1934.
Van 1500—1600 A. T.
Op golflengte 16.88

1. Pausmarsch
2. Ouverture Leichte Cavallerie Fr. v. Suppé door leden van het Berlijnsch Staatsopera-Orkest o.l.v. E. Viebig (Gramofoonmuziek)
3. „De stem van Holland" door H. Salomonson
4. a. Auftrittslied des Ollendorf) b. Schwamm drüber) uit „De Bettelstudent" Millöcker door Leo Schützendorf, bas met orkestbegeleiding o.l.v. Selmar Meyrowitz
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
6. Van en voor de Missiepost
7. „Sons of the brave" Bidgood door de Vereenigde Militairen Kapellen te Aldershot. (Gramofoonmuziek.)

Op Zondag 5 Augustus 1934.
Van 15.00—16.00 A.T.
Op golflengte 16,88 M.

1. Pauschmarsch
2. Out of the Bottle Levant door Debroy Somers Band (Gramofoonmuziek)
3. „Katholieken en Film," door A. van Domburg
4. Die diebische Elster Rossini door het Berl. Philh. Orkest o. l. v. Furtwängler (Gramofoonmuziek)
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
6. Van en Voor de Missiepost.
7. Pepita-marsch...... Neumann, door Harmonie-Orkest (Gramofoonmuziek).

op Zondag, 12 Augustus 1934.
Van 15.00 — 16.00 uur A. T.
Op golflengte 16.88 M.

1. Pausmarsch
2. Ovevrture "Eine Nacht in Venedig" Joh. Strauss door het Berl. Staatsopera Orkest o. l v. E. Viebig (Gramofoonmuziek).
3. Medische Causerie.
4. "Kom' Zigany", uit "Gräfin Mariza" E. Kalman door Hong. Zigeuner-meisjes Orkest o. l. v. Lily Geynes (Gramofoonmuziek).
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
6. Van en voor de Missiepost.
7. "Rakokzi Marsch Berlioz door Hong. zigeuner-meisjes Orkest o. l. v. Lily Geynes (Gramofoonmuziek.)

op Zondag, 19 Augustus 1934.
Van 15.00 — 16.00 uur A. T.
Op golflente 16.88 M.

1. Pausmarsch.
2. Ouv. Die lustigen Weiber von Windsor O. Nicolai door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.
3. "Radio en Missie." door Pater Lector A. Winkel O. P.
4. Le Prelude de Deluge C. Saint Saëns door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud (vioolsolo door Piet Hartvelt.)
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paut de Waart.
6. Van en Voor de Missiepost.
7. Toreador et Andalouse A. Rubinstein. door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal, hoofd der Politie in Curaçao, brengt ter kennis van hen, die bevoegheid bezitten als buitengewoon agent van Politie, dat zij zich met hunne Schriftelijke benoeming en (of) ambtspenning, moeten vervoegen bij het Plaatselijk Hoofd der Politie in het District waar zij zijn gevestigd. (Stadsdistrict, Commandant der Militaire Politietroepen; buitendistricten bij betrokken Districtmeester.)

Van de buitengewone agenten van Politie, die vóór 31 Augustus 1934 niet aan deze omroep gevolg hebben gegeven, zal de benoeming met ingang van dien datum vervallen.

Willemstad, 13 Juli 1934.

De Procureur-Generaal voornoemd.

BEKENDMAKING.

Hoewel ik met den gang der feestelijkheden tot nu toe zeer ben ingenomen, meen ik een afzonderlijk woord van hulde te moeten richten tot den Heer Inspecteur van het Onderwijs, de Heeren Commissieleden, de Hoofden van Scholen en het geheel onderwijzend personeel voor de buitengewoon keurige organisatie van het kinderdefilé.

Onze Curaçaosche jeugd heeft een schoon beeld gegeven van aanhankelijkheid aan en liefde voor ons Vorstenhuis. Zijn kleurige en geestdriftige stoet was een levend voorbeeld van Curaçao en Nederland één.

VAN SLOBBE.

C. V. B. (Officieel)

Wedstrijd - Uitslagen

22 Juli	CURAÇAO	—	SURINAME	: 3—1
25 Juli	SURINAME	—	CURAÇAO	: 2—3

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD
CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS
van
Maandag 30 Juli tot en met Zondag 5 Augustus 1934.

Uit de leiderskamer:

2e Jaarster ontvangen: Vaandrig WIM de HASETH.
Tot 2e klasse Verkenner geïnstalleerd STANLEY KENT en RUDIE GRESSMANN

Opgenomen in de Welpen-Horde:
JAN FABER,

PATROUILLE BIJEENKOMSTEN.

Voor WOLVEN en HERTEN op Dinsdag 31 Juli.
Voor ARENDEN en VOSSEN op Woensdag 1 Augustus.
De patr. leiders laten hunne programma's eerst voor gezien afteekenen, denken om hun patr. rapporten en vergeten op hun patr. avond te training voor de WEDSTRIJD niet.

TROEPAVOND. Vrijdag 3 Augustus.
Om half zeven „DE GROENE WIGWAM" present.
Repetitie voor HET JAARFEEST.
„*WILD WEST DRAMA*"

TROEP-BIJEENKOMST.
Zondag, 5 Augustus.

Om drie uur bij het clubhuis present.
(pakje brood medenemen, aangezien wij om 9 uur 's avond pas terugkeeren).
Troeptraining op STEENEN KORAAL.
en GEHEIMZINNIGE AVOND OEFENING.

EERERAAD. . . . .TROEPRAAD.
ZONDAG 5 AUGUSTUS

Troepraad wordt gehouden van 1.30 tot 2.30 in DE GROENE WIGWAM en verwacht ik vele plannen der patr. leiders en assistenten in.
Eereraad wordt gehouden op STEENEN KORAAL van 6 tot 7 uur en zullen eenige nieuwelingen voorgesteld worden.

HORDE van GROEP I.

Wij dobb .. dobbb... dobhhb.
Dinsdag, 31 Juli om half vijf present bij DE GROENE WIGWAM.
Wedstrijd dans „BALOE en BACHEERA."
Nestwerk en handballen.
Verhaal: „MOWGLY BY DE MENSCHEN".

Het programma voor ZATERDAG is een zeer bijzondere. 'k Houd jullie echter fijn eens nieuwsgierig. Zorg echter maar dat je je zwempakje bij je hebt.

Goede Jacht.
Akeela.